

Sygnatura akt VIII C 2583/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant Przemysław Staszczuk

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia 27 kwietnia 2016 roku;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwotę 302,85 zł (trzysta dwa złote osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki na bieglego;
4. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej.

Sygn. akt VIII C 2583/16

UZASADNIENIE

J. C., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie z dnia 12 sierpnia 2016 roku skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. wniósł o zasądzenie kwoty 2.400 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w związku ze szkodą, jakiej doznał wskutek nieszczęśliwego wypadku w dniu 15 września 2015 roku. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dacie wypadku był objęty – w ramach polisy (...) zawartej przez pracodawcę powoda z pozwanym Towarzystwem – grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P (...). W wyniku wypadku, o którym mowa wyżej, powód doznał uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej prawego stawu kolanowego oraz powierzchni stawowej kłykcia przyśrodkowego kości udowej I st. wg. O. i częściowego uszkodzenia (...). Powstały uszczerbek powód zgłosił pozwanemu, który ustalił trwałe uszczerbek na zdrowiu J. C. na poziomie 4% i wypłacił mu należne odszkodowanie w kwocie 1.600 zł. W ocenie powoda stopień trwałego uszczerbku na jego zdrowiu jest wyższy, aniżeli ustalili to pozwany i winien być określony na poziomie 10%, jak orzekł lekarz orzecznik ZUS w dniu 30 maja 2016 roku. Powód odwoływał się od decyzji pozwanego zakładu ubezpieczeń ale ten pozostał przy swoim stanowisku.

(pozew k. 3-7 wraz z pismem pełnom. powoda z dn. 12.08.2016r. k. 52, zarządzenie k. 48)

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) Zakład (...) na (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznając okoliczności faktyczne sprawy podniósł, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie wyliczono w oparciu o tabelę norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu stanowiącą załącznik do ogólnych warunków ubezpieczenia. U pozwanego ustalono 4% uszczerbek na zdrowiu (pozycja 156 b tabeli), a należne z tego tytułu świadczenie ustalono na kwotę 1.600 zł (wobec tego, że należne odszkodowanie za 1 % uszczerbku na zdrowiu to 400 zł), którą to kwotę wypłacono powodowi. Wobec powyższego w ocenie pozwanego żądanie pozwu jest niezasadne.

(odpowiedź na pozew k. 64-66 v)

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie dochodzonych odsetek ustawowych za opóźnienie za dzień 26 kwietnia 2016 roku wnosząc o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.400 zł od dnia 27 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty. Z kolei na rozprawie poprzedzającej ogłoszenie wyroku, w dniu 21 marca 2018 roku, pełnomocnik powoda popierając powództwo jednocześnie wniósł o nieobciążanie powoda kosztami procesu wobec uzasadnionego przekonania J. C. o zasadności wytaczanego powództwa w świetle opinii lekarza orzecznika ZUS.

(protokół rozprawy z dn. 26.04.2017r. k. 99, protokół rozprawy z dn. 21.03.2018r. k. 99)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zespół Szkół nr (...) w K. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (...) wraz z ubezpieczeniem dodatkowym potwierdzoną polisą nr (...). Powód, jako pracownik ubezpieczającego, posiadał status ubezpieczonego.

Zgodnie z warunkami zawartej umowy za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu pozwany powinien otrzymać 4 % sumy ubezpieczenia, która wynosi 10.000 zł, tj. 400 zł. Zgodnie z § 2 ust 1 OWU dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku – trwały uszczerbek na zdrowiu to trwale, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie danego organu, narządu lub układu lub upośledzenie jego funkcji.

Paragraf 18 ust 4 OWU stanowi, że w razie utraty lub uszkodzenia organu, narządu lub układu, który przed nieszczęśliwym wypadkiem był uszkodzony wskutek samoistnej choroby lub przebytego urazu, a ma to wpływ na ustalenia aktualnego stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu, stopień (procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się na podstawie analizy jako różnicę stanu danego organu, narządu lub układu przed nieszczęśliwym wypadkiem a stanem istniejącym po nieszczęśliwym wypadku.

(polisa nr (...) k. 73-71, OWU dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowane nieszczęśliwym wypadkiem k. 10-11, tabela norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (...) k. 76-87, okoliczności bezsporne)

J. C. jest nauczycielem wychowania fizycznego. W dniu 15 września 2015 roku J. C. podczas prowadzenia zajęć z wf dokonał gwałtownego zwrotu w lewo przy ustabilizowanej stopie. Powód poczuł silny ból w prawym stawie kolanowym. Tego samego dnia powód udał się do pielęgniarki szkolnej. W dniu 17 września 2015 roku powód zgłosił się do lekarza rodzinnego z powodu nasilającego się bólu kolana prawego. Powód otrzymał zwolnienie z pracy oraz został skierowany do specjalisty ortopedy, do którego udał się 5 października 2015 roku. Ortopeda stwierdził objawy płynu w stawie, dodatnie testy łąkotkowe. Wykonane w dniu 27 października badanie usg ujawniło nadto uszkodzenie rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej. W dniach 1-3 listopada 2015 roku J. C. przebywał w szpitalu w Ł., gdzie wykonano mu zabieg artroskopii stawu kolanowego prawego. Wykonany zabieg ujawnił cechy uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej, uszkodzenie chrząstki stawowej kłykcia przyśrodkowego kości udowej IV st. oraz częściowe

uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego. Po wypisaniu ze szpitala powód kontynuował leczenie ortopedyczne w warunkach ambulatoryjnych. Z powodu utrzymujących się dolegliwości trzykrotnie miał podawane komórki macierzyste do stawu, przyjmował także leki przeciwbólowe. Od 1 marca 2016 roku ostatecznie powód powrócił do pracy. Do chwili obecnej utrzymują się u powoda pewne objawy niestabilności stawu kolanowego, incydenty „uciekania” kolana przy chodzeniu po nierównym terenie. Powód nie może skakać, biegać, wykonać pełnego przysiady na prawej nodze. J. C. po wypadku przestał jeździć na nartach, grać w piłkę nożną, czy siatkówkę.

(dokumentacja medyczna k. 15-22, faktury VAT k. 38-44, zeznania powoda k. 101 w zw. z k. 100, okoliczności bezsporne)

Powód w dniu 20 kwietnia 2016 roku zgłosił powstały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczycielowi, który uznał, że powód w wyniku zdarzenia doznał 4 % trwałego uszczerbku na zdrowiu i zgodnie z decyzją z dnia 25 kwietnia 2016 roku wypłacił mu z tego tytułu kwotę 1.600 zł (4 x 400 zł).

Powód odwołał się od powyższej decyzji i pismem z dnia 17 maja 2016 roku wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy. W odpowiedzi, pismem z dnia 31 maja 2016 roku, pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że całkowita wartość trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda wynosi 6,5 %, ale wydane orzeczenie lekarskie ustalające trwały uszczerbek na zdrowiu na poziomie 4 %, uwzględnia stan chorobowy istniejący przed nieszczęśliwym wypadkiem, zgodnie z § 18 ust 4 OWU.

(zgłoszenie szkody k. 88, pismo (...) z dn. 26.04.2016r. k. 29-30, pismo powoda z dn. 17.05.2016r. k. 31-33, pismo (...) z dn. 31.05.2016r. k. 29-30, okoliczności bezsporne)

W dniu 30 maja 2016 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził u powoda 10 % uszczerbek na zdrowiu będący skutkiem wypadku przy pracy w dniu 15 września 2015 roku.

(orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 36-37, okoliczności bezsporne)

Wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu J. C. biegły ocenił, zgodnie z punktem 156 b tabeli (...) - „uszkodzenie aparatu więzadłowego

z lub bez uszkodzenia łąkotec – powodujące małą lub średnią niestabilność prostą, niewielkiego i stopnia niestabilność rotacyjną, stan po leczeniu operacyjnym struktur stawu z dobrym efektem w zależności od stopnia upośledzenia zakresu ruchu”,

na 6 %, ale wobec tego, że w dacie wypadku u powoda już istniała dysfunkcja stawu kolanowego o typie przeciążenia, o czym świadczy zapis w historii choroby z dnia 13 lipca 2015 roku 9a zatem przed wypadkiem) oraz opis obrazu artroskopowego

– uszkodzenie chrząstki stawowej kłykcia przyśrodkowego kości udowej IV stopnia, które świadczą o dłuższym trwającym procesie chorobowym aniżeli czas jaki minął od przedmiotowego wypadku do operacji – 6 tygodni, wysokość uszczerbku związanego wyłącznie z wypadkiem wynosi 4 %.

(opinia biegłego k. 133)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie powołanych wyżej dowodów, w tym dowodów z dokumentacji medycznej, przesłuchania powoda oraz opinii biegłego z zakresu ortopedii.

Oceniając pisemną opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków. Opinię tę Sąd uznał za spójną, wnioski wyciągnięte przez biegłego są bowiem logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez niego badaniach. Jako, że z opinii wynika, jakie spostrzeżenia powodują wnioski wyciągnięte przez biegłego należy ją również uznać za jasną i przekonującą. Opinia jest też pełna, biegły udzielił odpowiedzi na postawione mu pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych materiałów dowodowych mógł udzielić odpowiedzi, uwzględnił wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia badanej kwestii. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w

tym na dokumentacji medycznej powoda, której zawartość uwzględnił podczas opracowywania opinii. Wydanie opinii poprzedzało przy tym przeprowadzenie badania powoda, którego wyniki biegły uwzględnił przy formułowaniu wniosków końcowych opinii.

W tym miejscu koniecznym jest podkreślenie, że po wydaniu opinii przez biegłego żadna ze stron nie podważała wysnutych w jej treści wniosków i w ogóle nie kwestionowała opinii w toku postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wobec tego, że na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017 roku strona powodowa cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie dochodzonych odsetek ustawowych za opóźnienie dzień 26 kwietnia 2016 roku od kwoty 2.400 zł wnosząc o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.400 zł od dnia 27 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, Sąd uznając, że częściowe cofnięcie powództwa we wskazanym zakresie nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., umorzył postępowanie w części, w której nastąpiło cofnięcie, tj. w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia 27 kwietnia 2016 roku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Powód wywiódł swoje roszczenie z zawartej z pozwanym umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego, w tym dodatkowego ubezpieczenia dotyczącego trwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku nieszczęśliwego wypadku.

Przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu osobowym – umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia, w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej – art. 805 § 1 i 2 k.c. Kodeks cywilny nie określił pojęcia wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając to kryterium formalne umowie stron.

W realiach niniejszej sprawy, w ramach grupowego ubezpieczenia pracowniczego – umowy dodatkowej, zakresem ubezpieczenia zostało objęte zdrowie powoda, a ubezpieczenie to objęło wystąpienie u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem zaistniałym w okresie odpowiedzialności pozwanego z tytułu umowy dodatkowej – § 1, 3 i 4 ogólnych warunków umowy dodatkowej ((...)).

Zgodnie z § 2 ust 1 OWU dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku – trwały uszczerbek na zdrowiu to trwałe, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie danego organu, narządu lub układu lub upośledzenie jego funkcji. Paragraf 16 ust 4 OWU stanowi z kolei, że w razie utraty lub uszkodzenia organu, narządu lub układu, który przed nieszczęśliwym wypadkiem był uszkodzony wskutek samoistnej choroby lub przebytego urazu, a ma to wpływ na ustalenia aktualnego stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu, stopień (procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się na podstawie analizy jako różnicę stanu danego organu, narządu lub układu przed nieszczęśliwym wypadkiem a stanem istniejącym po nieszczęśliwym wypadku.

Na gruncie omawianej sprawy niespornym jest, że w dniu 15 września 2015 roku, to jest w dniu zdarzenia, powód był objęty powyższym ubezpieczeniem, a samo zdarzenie miało charakter nieszczęśliwego wypadku. Nadto niesporne w sprawie jest, że przy ustalaniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu stosuje się tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu, stanowiącą załącznik do powołanych (...). Tabela ta stanowi integralną część powołanych ogólnych warunków umowy dodatkowej, a zatem jest objęta umową stron tak samo jak i inne postanowienia umowne.

W związku z zaistniałym zdarzeniem z dnia 15 września 2015 roku powodowi przysługiwało świadczenie od pozwanego wynikające z zawartej umowy ubezpieczeniowej. Wysokość świadczenia odpowiadająca kwocie 400 zł za 1% trwałego uszczerbku na zdrowiu, uzależniona została od stopnia ustalonego przez ubezpieczyciela trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ustalenie przez pozwanego uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem z dnia 15 września 2015 roku na poziomie 4% okazało się prawidłowe. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, w szczególności z treści opinii biegłego ortopedy wprost wynika, że wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu J. C. oceniona zgodnie z przywołaną tabelą – pkt 156 b wynosi 4 %. Wprawdzie całkowity procentowy uszczerbek na zdrowiu kształtuje się na poziomie 6 %, ale wobec tego jak wskazał biegły,

że w dacie wypadku już istniała dysfunkcja stawu kolanowego o typie przeciążenia, o czym świadczy zapis w historii choroby z dnia 13 lipca 2015 roku (a zatem przed wypadkiem) oraz opis obrazu artroskopowego – uszkodzenie chrząstki stawowej kłykcia przyśrodkowego kości udowej IV stopnia, co świadczy o dłuższym trwającym procesie chorobowym aniżeli czas jaki minął od przedmiotowego wypadku do operacji – 6 tygodni, przy uwzględnieniu § 18 ust 4 OWU, wysokość uszczerbku związanego wyłącznie z wypadkiem wynosi 4 %. Jeszcze raz podkreślić w tym miejscu należy, że opinii tej i jej wniosków końcowych nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Powodowi z tytułu umowy ubezpieczenia przysługiwało zatem od pozwanego świadczenie w łącznej wysokości 1.600 zł za 4% uszczerbek na zdrowiu, które to świadczenie zostało mu przyznane i wypłacone już w toku postępowania likwidacyjnego.

Mając na uwadze powyższe powództwo zasługiwało na oddalenie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z treścią powołanego art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przytoczony przepis stanowi wyjątek od podstawowej zasady orzekania o kosztach procesu, unormowanej w art. 98 § 1 k.p.c., a zarazem wyklucza dokonywanie wykładni rozszerzającej. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tegoż sądu należy przesądzenie, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu. W tym miejscu należy zaznaczyć, że przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. Sąd winien wziąć pod uwagę przede wszystkim fakty związane z samym przebiegiem procesu, w szczególności podstawę oddalenia żądania, szczególną zawilość sprawy, bądź przekonanie powoda o słuszności żądania trudne do zweryfikowania a limine (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 18.07.2013 r., I ACa 447/13, LEX nr 1349918; postanowienie SN z dnia 7.12.2011 r., II CZ 105/11, LEX nr 1102858; wyrok SA w Łodzi z dnia 27.11.2013 r., I ACa 725/13, LEX nr 1409197). W przypadku żądania jak na gruncie niniejszej sprawy należy również uwzględnić okoliczność, że charakter tego typu roszczeń powoduje, że ich wysokość ze swej istoty jest trudno wymierna i zależna od szeregu okoliczności związanych z następstwami zdarzenia szkodowego. Określenie ich wysokości wymaga do sięgnięcia w ramach postępowania dowodowego do wiadomości specjalnych w postaci opinii biegłych, które to dowody ostatecznie pozwolą na zweryfikowanie dopiero w trakcie postępowania zasadności roszczeń. Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy podkreślenia wymaga, że powód nie mógł a priori przypuszczać, że jego powództwo okaże się nieuzasadnione zwłaszcza wobec stanowiska orzecznika ZUS i ustalenia przez niego uszczerbku na zdrowiu powoda na poziomie 10 %. Powyższe uprawniało powoda do przyjęcia, że może on otrzymać od pozwanego świadczenie w pierwotnie żądanej wysokości.

W świetle przytoczonych okoliczności Sąd uznał, że przedmiot sporu oraz subiektywne, ale zarazem uzasadnione przekonanie powoda o słuszności wytaczanego powództwa, uzasadniają odstąpienie od obciążenia go kosztami procesu na podstawie przepis art. 102 k.p.c.

W myśl przepisu art. 84 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd z urzędu zwraca stronie nadpłaconą i niewykorzystaną zaliczkę na poczet wydatków. Pozwany uścił na wezwanie Sądu zaliczkę na poczet wydatków związanych z wnioskowanymi środkami dowodowymi, to jest na poczet wynagrodzenia biegłego. Zaliczka

nie została wykorzystana w całości, stąd na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w/w ustawy, należało zwrócić pozwanemu kwotę 302,85 zł.